

Noutăți legislative din 27 iunie 2025

În **M Of 598** din **27.06.2025** a fost publicată Decizia ICCJ nr. 173 din 19 mai 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept), ce **respinge**, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale privind dezlegarea următoarei probleme de drept:

„Dacă unei persoane care a încheiat voluntar un contract de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate cu casa de asigurări de sănătate, în temeiul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, i se rețin contribuții de asigurări sociale potrivit prevederilor contractuale și ale Codului fiscal, dacă persoana în cauză este avocat și are calitatea de membru al Casei de Asigurări a Avocaților.”

În **M Of 599** din **27.06.2025** a fost publicată Decizia ICCJ nr. 138 din 7 aprilie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept), ce **respinge**, ca inadmisibile, sesizările conexe formulate de Tribunalul Timiș — Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 567/30/2024, și de Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal, în dosarele nr. 1.347/99/2024 și nr. 3.258/99/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

— dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 11 alin. (1) și alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, în ipoteza stabilirii salariilor de bază pentru funcțiile prevăzute în aparatul de specialitate al primarului prin înmulțirea coeficienților de ierarhizare prevăzuți în hotărârea consiliului local cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, se aplică plafonarea salariului minim brut pe țară garantat în plată prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, respectiv Legea nr. 103/2023?

— dacă, în cazul funcționarilor publici angajați de către unitățile administrativ-teritoriale, se impune stabilirea salariului de bază, începând cu data de 1 ianuarie 2024, corespunzător funcției, nivelului studiilor, gradului/treptelor profesionale și gradației de vechime, cu aplicarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată în cuantum de 3.300 lei, în conformitate cu dispozițiile art. 11 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale art. 164 din Codul muncii, coroborate cu cele ale Hotărârii Guvernului nr. 900/2023, respectiv dacă acestor funcționari li se aplică limitările prevăzute de art. 11 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 și de art. I alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 la calculul salariului de bază începând cu data menționată?

— dacă, în interpretarea art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017, pentru funcționarii publici din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Administrație” din aparatul propriu al primăriilor, salariile de bază ce se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, în aplicarea principiului autonomiei locale, cu respectarea condiționărilor prevăzute de art. 11 alin. (4) (fără a se depăși indemnizația viceprimarului) și art. 25 (referitoare la limitarea cuantumului total al sporurilor) pot avea în vedere și înmulțirea unor coeficienți cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată?

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 7 aprilie 2025.

În **M Of 600** din **27.06.2025** a fost publicată Decizia ICCJ nr. 144 din 5 mai 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept), ce **respinge**, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești — Secția I civilă în Dosarul nr. 5.552/109/2021, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind următoarea chestiune de drept:

— interpretarea dispozițiilor art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările ulterioare, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, raportat la dispozițiile art. I din Legea nr. 51/2020 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind

salarizarea personalului plătit din fonduri publice, respectiv dacă majorarea salariului de bază conform Legii nr. 51/2020 atrage și mărirea corespunzătoare a sumei reprezentând sporurile cuvenite angajatului;

— interpretarea dispozițiilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, raportat la dispozițiile art. I pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2020, art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 și ale art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, respectiv dacă la stabilirea cuantumului sporurilor cuvenite angajaților trebuie avute în vedere sau nu majorările acordate prin act administrativ al angajatorului unui alt salariat care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 5 mai 2025.

În **M Of 601** din **27.06.2025** a fost publicată Decizia ICCJ nr. 153 din 5 mai 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept), ce **respinge**, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Sibiu — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal privind dezlegarea următoarei probleme de drept:

„Dacă, în aplicarea dispozițiilor art. 10 alin. (61) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, motivele ce stau la baza revocării din funcție sunt sau nu limitate la cazurile de încetare a detașării prevăzute de art. 2713 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului ori textul de lege al art. 10 alin. (61) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 permite sau nu invocarea și a altor motive, precum și care ar fi natura acestora, de exemplu de natură disciplinară, iar în caz afirmativ, dacă motivele trebuie sau nu întemeiate pe soluții definitive anterioare emiterii Ordinului?”.

În **M Of 602** din **27.06.2025** a fost publicată Decizia ICCJ nr. 164 din 5 mai 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept), ce **respinge**, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Hunedoara — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.947/97/2023, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

a) dacă se poate cumula stimulentele de risc în cuantum de 2.500 de lei brut/lună pe perioada stării de urgență, prevăzut de art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2020 pentru aprobarea unor măsuri de sprijin decontate din fonduri europene, ca urmare a răspândirii coronavirusului COVID-19, pe perioada stării de urgență, aprobată prin Legea nr. 82/2020 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2020 pentru aprobarea unor măsuri de sprijin decontate din fonduri europene, ca urmare a răspândirii coronavirusului COVID-19, pe perioada stării de urgență, cu stimulentele de risc în sumă fixă de 1.150 de lei brut, pentru salariații care au fost izolați preventiv la locul de muncă pe perioada stării de urgență, în temeiul art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2020 pentru aprobarea acordării unui stimulent de risc pentru personalul centrelor rezidențiale de îngrijire și asistență a persoanelor vârstnice, centrelor rezidențiale pentru copii și adulți, cu și fără dizabilități, precum și pentru alte categorii vulnerabile, izolate preventiv la locul de muncă, pe perioada stării de urgență;

b) dacă în vederea acordării acestor drepturi instanța de judecată este ținută să aibă în vedere prevederile art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, potrivit căreia: „Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget, pentru fiecare ordonator de credite, nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz.”;

c) dacă modificarea legislativă a art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2020, intervenită prin Legea nr. 166/2021 privind modificarea și completarea art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2020 pentru aprobarea unor măsuri de sprijin decontate din fonduri europene, ca urmare a răspândirii coronavirusului COVID-19, pe perioada stării de urgență, potrivit căreia: „Se aprobă acordarea, o singură dată, a unui stimulent de risc în cuantum de 2.500 lei brut, pentru angajații centrelor rezidențiale de îngrijire și asistență a persoanelor vârstnice, centrelor rezidențiale pentru copii și adulți, cu și fără dizabilități, precum și pentru angajații centrelor rezidențiale

destinate altor categorii vulnerabile, ale furnizorilor publici și privați, prevăzute în Nomenclatorul serviciilor sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare, care au fost izolați preventiv la locul de muncă pe perioada stării de urgență. Furnizorii de servicii sociale au obligația de a fi acreditați, iar serviciile sociale din subordinea lor să fie licențiate sau, după caz, să dețină aviz de înființare sau reorganizare ori plan de restructurare avizat.”, are aplicabilitate în prezenta cauză, înregistrată la instanța de judecată în cursul anului 2023;

d) rezolvarea de principiu a chestiunii de drept constând în modalitatea de aplicare/interpretare a art. 31 alin. (1) din Legea nr. 19/2020 privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ, introdus prin art. I pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul protecției sociale în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2.